काम् लघु निप्रमरं दुतम् लघु शींघ्र दुणित (66.) गक्कि लघुदुवः दू वधग-त्योः स्वादिः ऋगदिश्च किप् । मूर्यः विद्वांसो योग्या ऋवितो यं समायित यदु-पासकं सर्वे भन्नति इत्यर्थः । कीदशाः मूर्यः सुन्नातासः शोभनं न्नातं न्नम येषां ते सुन्नातासः सुन्नाताः श्रान्निसिति [पा॰ ७.१.५०.] श्रमुक् तादश के श्रिग्ने वं स्तोतृभ्य इषमन्नमाभर् ॥४५॥

उमे मुं अन्द्र मर्पिषो द्वी श्रीणीष अग्रामि ।

उतो न उत्पुंपूर्वा उक्येषुं शवसस्पत इषं स्तोतृभ्य ग्राभर् ॥ १३॥

चन्द्रे सु (67.) शकारेणिति संकितायां चन्द्रे परे सुशब्दस्य शागमः (68.) क्षे सुचन्द्र चन्द्रमिति क्रिएण्यनाम [निघ॰ १. ६.] शोभनं चन्द्रं क्रिएणं यस्मात् यद्वा शोभनश्चन्द्र- इव चन्द्रो धनदाता शोभने चन्द्रे धनप्राप्तिर्भवतीति इयोतिःशास्त्रे उक्तम् यद्वा शोभनं चन्द्रत्याक्काद्यित सुचन्द्रः के सुचन्द्र ग्रासिन ग्रास्य मुखे सिर्पणः पानायिति शेषः घृतस्य पानाय उभे दवी दर्व्याकारौ कस्तौ श्रीणीणे ग्राम्यपित सेवसे श्री पाके त्र्यादिः ग्रत्राश्रयार्थः । उतो ग्रिप च के शवसः पते बन्तस्याधिपते उक्थेषु शास्त्रवत्सु यज्ञेषु नोऽस्मानुत्पुपूर्याः उत्कर्षण पूर्य धनिरिति शेषः । स्तोतृभ्यः इपमन्नमाक्र्र ॥ ४३ ॥

ग्रिये तम्बाश्चं न स्तोमैः क्रतुं न भद्र ७ क्दिस्पृशंम् । ऋधामा त्रग्रोहैः ॥ ४४ ॥

का॰ [१७. १२. १५.] उत्तरे पद्पङ्कीर्ग्ने तमिति । उत्तरानूकाले तिस्नः पद्पङ्कीष्ट-का अग्ने तमिति तिसृभिरुपद्धातीति सूत्रार्थः ॥ तिस्नः पद्पङ्कयः । यस्याः पञ्चा-चराश्ववारः पादा एकः षउणीः सा पद्पङ्किः यदा त्रयः पञ्चाणीश्चतुर्वश्चतुर्णाः प-ञ्चमः षउणी इति । तत्राचायां चतुर्वश्चतुष्कः । के अग्ने ते तव तं ऋतुं तावकं प्रसिद्धं यद्ममच्चास्मिन्दिने वयमृध्याम समर्थयाम समृद्धं कर्वामित्यर्थः आशिषि लोट् संक्तित्तायां दीर्घः । कैः स्तोमः स्तुतिभिः सामसमूकैः । कीर्द्धौः स्तोमैः आहैः वक् द्यं वक्ति फलं प्रापयत्तीत्योकाः तैः वक्ति प्रतिपाद्यत्ति वत्कर्मद्रपनामानी-ति वा । तत्रको रष्टालः अश्चं न स्तोमैः न इवार्थे यथा स्तोमैः स्तुतिभिः अश्च-माश्चमिधकं विप्राः समर्थयति । दितीयो रष्टालः ऋतुं न कृदिस्पृशं कृदि स्पृशित